Mizah

Halk Partisi erkânı propaganda seyahatine çıktılar...

— Bir ümidimiz, şu İzmir dağlarının ardında kaldı. Ondan sonra bizdeki feryadı seyredin!

FIKRALAR

YÜRÜMEK

Arkadaşına, başından geçenleri anlatıyordu:

— Hasta olmuş, yatağa düşmüştüm, kalıp gibi yatıyordum. Doktor geldi: «Birşeyiniz yok, tedavilerimle sizi iyi eder, yakın zamanda ayağa kladırır yürütürüm!» dedi.

Arkadaşı sordu:

— Peki, yürüdün mü?

Sabık hasta, gülümsedi:

— Evet, söylediği çıktı: doktor parası yüzünden otomobilimi satmağa ve yürümeğe mecbur oldum!

TEMİZLİK

Çocukla baba gezmeğe çıkmışlardı. Çocuk, her şeyi öğrenmek istiyor, mütemadiyen soruyordu, bir aralık yine sordu:

— Lâstik neye yarar, baba?

— Önüne gelen şeyi temizlemeye, oğlum: otomobil lâstikleri gibi.

ZAM

Memur, maaşını aldıktan sonra saydı, derhal vezneye koştu:

— Affedersiniz, on lira fazla verdiniz. Galiba bir yanlışlık var.

Veznedar:

— Hayır, dedi. Yanlışlık yok. Malûmu âliniz, geçen ay da on lira fazla almıştınız. Maaşınıza zam yapıldı ya.

Adam hayret etti:

— Yok canım? Bakın hele! Karım bana söylemedi!

BRAVO !

Aktör İhsan Balkır, bir arkadaşiyle beraber Galatasaraydan Taksime doğru çıkıyorlardı. Birdenbire:

— Kadınlar nihayet akıllanmaya başladılar galiba! dedi.

Arkadaşı sordu:

— Nereden anladın?

— Arkadan bir kadın geliyor: Etekleri kısa.

Arkadaşı büsbütün hayret etti:

— Peki ama, sen arkana bakmadın ki. Nereden anladın?

İhsan Balkır, muzaffer bir tavırla gülümsedi:

— Hah ha! Zekâ var bende: Arkadan kısa etekli bir kadının geldiğini karşıdan gelenlerin yüzünden anladım!

YOKSULLUK STİLİ

Orta yaşlı bir adamdı. Bobstillerimiz gibi gömleğinin eteklerini dışarı çıkarmış, sokaklarda dolaşıyordu. Kendisine rastlayan bir arkadaşı hayretle sordu:

— Ne o? Sokağa gömlekle mi çıktın?

Gülümsedi, cevap verdi:

— Ne yapayım, birader, elli lira gömleğe verdikten sonra üzerine caket giyebilecek hal mi kaldı!

ZÜRAFA

Birisinden bahsederken:

— Zürafa gibi adam! diyordu.

— Neden? diye sordular.

— Neden olacak! Geçen haftaki yağmurda ayakları su almıştı, daha bugün nezle olmuş. Ayaklariyle başı arasında bir haftalık yol var!

KISKANÇLIK

Amerikadan yeni gelen Suat Şakir, Hollywood'un en son dedikodularını anlatıyordu:

— Biliyor musunuz, meşhur artist Hop Hop'la karısı Tin Tin boşandılar.

Sinema meraklılarından biri yerinden hopladı:

— Neden? Sebep?

— Sebep şu: Hop Hop'un metresi Tin Tin'in dostundan daha zenginmiş... Karı-koca arasında bundan dolayı kıskançlık çıkmış... Kavga etmişler...

NAFİLE

Kafese koyabilecek bir tek arkadaşı kalmıştı. Ona gitti. Çocuğiyle beraber bahçede bulunca derhal tıraş faslından başladı:

— Aman ne güzel bir yavrun var! Allah bağışlasın! Tıpkı babası! Zekâsı gözlerinden akıyor, aklı kafasından taşıyor... Bana on lira verebilir misin?

Arkadaşı:

—Çocuk benim değil, dedi. Karımın ilk kocasından. Onun için, on para bile veremem.

AKIL

Radyo tiyatro sanatkârlarından Dürnev Türkân'ın evine hırsız girmişti. Ertesi günü ilk rastladığı arkadaşı:

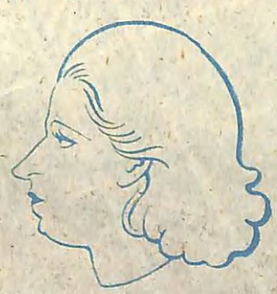

— Yahu, geçmiş olsun! diye elini sıktı. Sizin eve hırsız girmiş ha? Peki, herifi yakaladıktan sonra ne yaptılar?

Dürnev Türkân acı acı gülümsedi:

— Aklî durumunu öğrenmek üzere muayeneye sevkettiler!

SICAK SICAK !

Züğürtlük dünyasında en tatlı şey para lâkırdısıdır. Onlar da dünyada para ile neler yapılacağını anlatıyorlardı.

İçlerinden biri:

— Paranın yüzü sıcaktır!

Deyince arkadaşı onun sözünü kesti:

— Ne diyorsun, birader! Paranın yüzü de sıcaktır, iki yüzü de, beşyüzü de, bini de!

BAŞKA HESAP

Salamon, karşısında ezilip büzülen delikanlıya cesaret vermek istedi:

— Söyle, yavrum... Hadi, çekinme, söyle!

— Şey... Acaba... Yani, demek istiyorum ki... Bana... Verebilir misiniz... Eğer... şayet...

Salamon gülümseyerek delikanlının omuzuna vurdu:

— Al, be kuzum! verdim yitti!

— Neyi verdiniz?

— Kızımı?

— Affedersiniz... şey... ben sizden kızınızı değil... bir miktar para... istiyecektim.

Salamon kaşlarını çattı:

— Ne münasebet! Ben sizi tanımıyorum bile!

PERİ

Yarın
Görülmemiş Yeniliklerle Nefis Bir Şekilde Çıkıyor.

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Cilt: 1 — Sayı: 162 FİATI 25 KURUŞ. 12 Ağustos 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Babanın cevabı

PARA ile imanın kimde olduğu belli olmaz, derler. Bu güzel söze rağmen siyaset bu hafta para meselesi etrafında döndü. Senin paran var. Neden var? Ne vakit olmuş? Bu servet nerede?

Bu suallere sadra şifa verecek cevap alındı mı? Orasını bilmiyoruz. Herkesi mal beyanına davet eden son cereyan yalnız memurlara değil biraz da ticaret yaptıklarını iddia edenlere teşmil edilse öyle zannederim ki idhar edilen dağlar gibi servetlerin mahiyeti ve ne şartlar içinde toplandığı biraz anlaşılır.

Bir Bektaşi fıkarası kadir günü oruç tutmağa karar vermiş. O gün canını dişine almış ağzına birşey koymamış akşamı bekleyerek vakit geçsin diye Balıkpazarında dolaşmağa çıkmış. Bakkallardaki hevenk hevenk asılı duran sucukların, pastırmaların kokusu ile mest sağa sola bakarken sarrafların camekânlarını görmüş yanaşmış bir müddet beşibirlikleri, çanaklardaki liraları, Mahmudiyeleri, kenarı incili ziynet altınlarını seyretmiş, sarraf sormuş:

— Efendi baba. Altın mı alacaksın?

—Hayır evlât... Birşey soracaktım. Bu altınların hepsi senin mi?

— Benim malım.
— Emanet falan değil ya...
— Hayır tamamen kendi malım. Ben eski sarraflardanım; bana Vasilaki derler.

Bektaşi hemen fırına koşmuş meteliği uzatarak biraz ekmek almış. Bir lokma koparıp ağzına attıktan sonra:

— Yarabbi! demiş. Senin orucunu da altın verdiğin Vasilâki tutsun. Benden yana paso!

Mizahçı

Sayın Cumhur Başkanımızın İzmire kadar zahmet buyurup müşahede ettikleri zelzele ârazı!

Zurnada peşrev..

Hareket, hareket..

Ertuğrul Şevket

Son zamanlarda âdeta üzerimize bir miskinlik çökmüştü. Kimimiz deniz kenarına, kimimiz su başına, kimimiz yaylaya can atmak, demokrasi yorganını başımıza çekmek, mışıl mışıl uyumak istiyorduk. Tenbel tenbel öyle esniyorduk ki, nerdeyse çene kemiklerimiz ayrılacaktı. Bereket yine iktidar partisine! Bir anda afyonumuzu patlattı da canlandık, derlendik, toparlandık.

Şimdi etrafıma bakıyorum: canlı cansız her şey, herkes istim üzerinde. Keenne Batı Akdeniz seferine çıkacak vapur veya Semplon ekspresi!

Deprem yüzünden yurdun bazı bölgeleri hareket halinde. Bu sebeple de başta Kızılay olmak üzere hayır cemiyetleri, felâketzedelere hal, hatır sormak isteyen Bakanlarımız hareket halinde.

— Hazır şunun şurasına kadar gelmişiz, her işimizi bir çırpıda çıkaralım!

Diye düşünen partililerin propaganda cihazları hareket halinde.

İş bu raddeye varınca tabii mukabil taraf da durmaz, o da hareket halinde.

Vatandaş hareket halinde, gazeteler hareket halinde, yalan yanlış havadisler vermiş olsa bile Anadolu Ajansı hareket halinde.

Oh! Bir faaliyet; bir faaliyet. Herkes karınca, kaderince oğul arıları gibi durmadan çalışıyor, birşey, birşeyler yapmak istiyor.

Eşya, yiyecek, içecek fiyatlarına bakıyorsunuz: hareket halinde. Daha dün iki yüz kırk olan et üç liraya fırlamış. Yağ, pirinç, zeytin, peynir, fasulye hep öyle.

— Dur!

Diye bağırsanız, boyunlarına kementler atsanız zaptları mümkün değil. Mütemadiyen kaynaşıyor, zıplayor, fırlayorlar!

Havaya bakıyorsunuz; tayyare, denize bakıyorsunuz: vapur, sandal, motör, romörkör hareket halinde.

Dış piyasa hareket halinde: bir sene evvel ihraç ettiğimiz malları, bir sene sonra satamadan ithal ediyoruz!

Veliefendi at yarışları sahasına bakıyorsunuz; halk, hareket halinde: şunu, bunu bahane edenler, bütün tesisleri kırıp döküyorlar!

Tabii, polis, jandarma hareket halinde: tevkif edilen edilene.

Bu münasebetle doğru veya eğri söyleyen çeneler, hareket halinde: Dalavereler dönüyordu da, sebep olanlar da cezaya çarptırılmalı da.

Haberler çorap söküğü gibi birbirini takip ediyor: «On sekiz kişi mahkemeye verildi, iki jandarma kumandaniyle bir emniyet âmiri Bakanlık emrine alındılar.»

Maliye Bakanı hareket halinde; Ankaradan trene atladığı gibi İstanbulda soluğu alıyor ve ayağının toziyle beyanat veriyor: «Kanada ve Suriyeden almakta olduğumuz buğdaylara döviz temini için icabında altın satacağız.»

Bunu işitir de, hiç Sarı kız durur mu? Bakıyorsumuz: Altın fiyatları da hareket halinde, o da yükseliyor .

Merkez Bankasının bülteni hareket halinde: tedavüldeki paramız 892.322.774 e çıkmış!

Millet — İmdat, imdat.. Can kurtaran yok mu?
Erkân — Ne yaygara ediyorsun be adam, ayıp değil mi sana?!..

Üzümcü hareket halinde, kavuncu hareket halinde, fırıncı hareket halinde, biraz daha yükselen ekmek fiyatları hareket halinde.

Bakıyorsunuz. Cümhur Başkanı hareket halinde, Demokratlar hareket halinde, Millet Partililer hareket halinde.

İzmir ve Ege bölgesi hareket halinde: her mahallesinden, her semtinden, her köşesinden nutuklar, beyanatlar, beyannameler birer havaî fişek gibi gök yüzünü sarıyor. Allı, yeşilli, morlu bu şehriâyin, bakalım ne kadar, ne zamana kadar devam edecek...

Borçlu hareket halinde, alacaklı hareket halinde!

Sonu, tıngır elek, tıngır saz olsa bile, bu kaynaşma, kımıldama hoplama, hoplatma, karşısında şevke, aşka gelmemek, zevk içinde bir nâra atmamak kabil mi?

— Ha babam, ha! Nerede hareket, orada bereket!

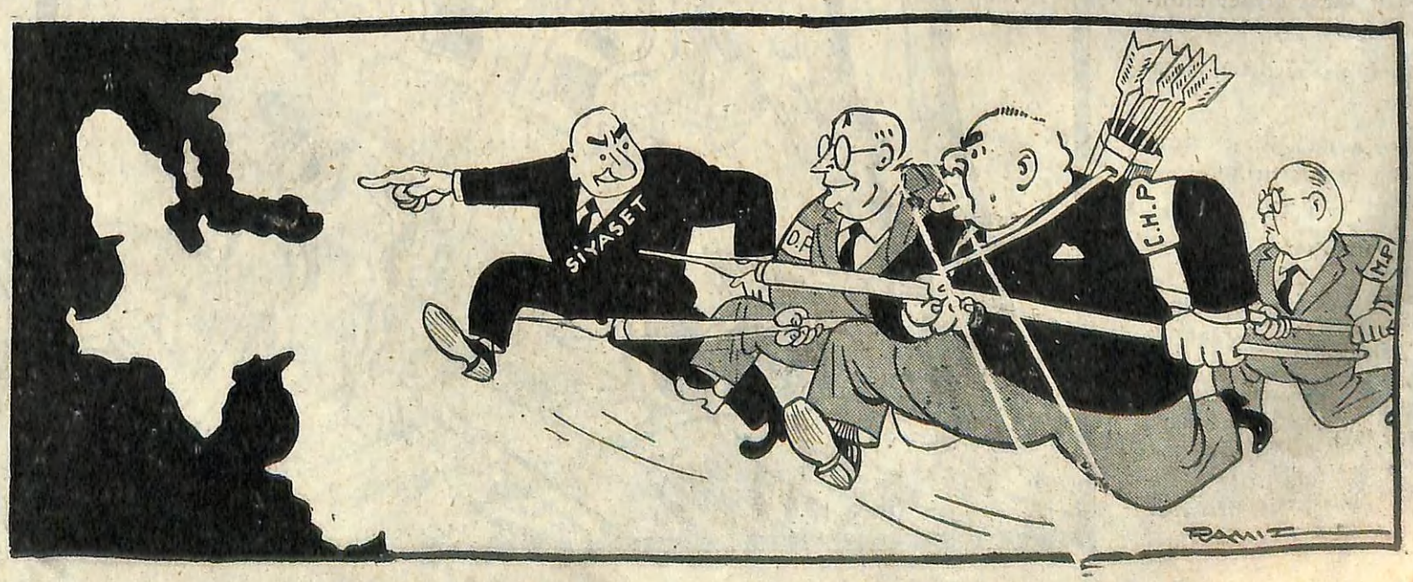

İki numaralı kurtuluş savaşı
— Partiler, ilk hedefimiz Akdenizdir, ileri!

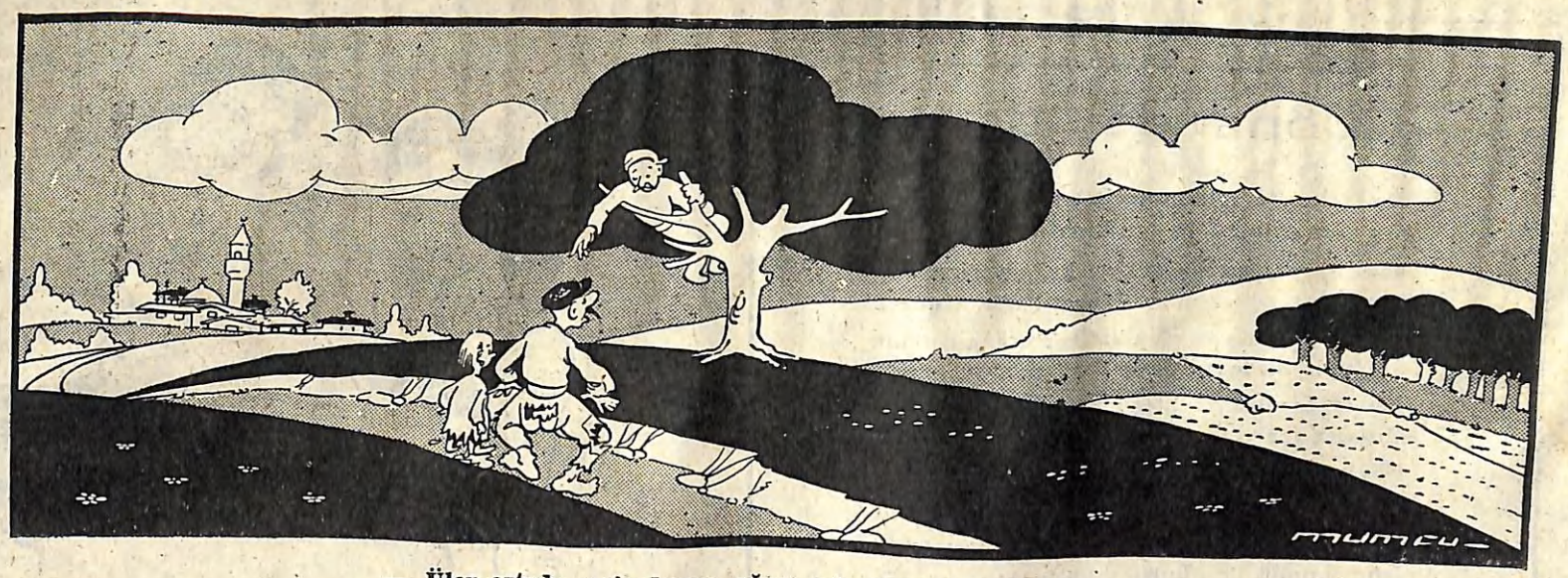

— Ülen ortada gezip durma, ağaca çık. Bakan geçecekmiş.
— Korkma, onlar Bakan amma bizi görmezler!

Gecekoduları Görselerdi.. Neler Yazarlardı...

(«Gecekondu», şairlerimizin hemen hepsi için meçhuldür. Eskiler bugün yaşasalar; yenilerle beraber gecekonduları görseler neler yazarlardı? diye ruhlar arasında yaptığımız ankete hayatta olan (Allah ömürler versin) iki şairimizin cevabını da ilâve ediyoruz:)

Öyle sermestem ki men müştâkı vâveylem henûz
Ah ü vâhı sâhib-i «mevzûatülleyl»em henûz

— Fuzûlî —

Ayağın sâkınarak basma, aman Kırdârım
Yıkılan ev, kurulan haymei rindân olsun

— Nedîm —

(Der beyânı sükkânı gecekondu)
Giydikleri şu'lei ağustos
İçtikleri sâfi mâ-i Terkos
Hargehleri dâima firârî
İdrârları açıkta câri
Anlar ki tabibe can verirler
Birûh o kabiledendi derler.

— Şeyh Galib —

Külüng-i cangüdâzı yıldırım yağdırsa Kırdârın
Müreccahtır yine «leyliyye» pehnây-i vilâyetten

— Namık Kemal —

Eyvâh ne yer ne yâr kaldı
Bir arsai bîmedâr kaldı
Ben bir gecekondu istedim âh
Bir mezbele verdilerdi nâgâh
Üç beş tahtayla çattığım şey
Billâh daha çok kibâr kaldı!

—Abdülhak Hâmit —

Ey mezbeleler, merzekalar, yaşlar, apaşlar...
Kaatil kamalar, bodrumu kan yüklü salaşlar...
.....
Örtün ,evet ey fâcia, örtün, evet ey ev!
Örtün ve müebbet uyu, ey semt-i nevânev!

— Tevfik Fikret —

Yüzer çamurların üstünde şimdi ördekler
Uçan buhârı teaffünle bîheves, bîtâb
Bütün duvarları meltemle sarsılır yer yer
Sokaklarında güneşten birer kızıl girdâb!

— Ahmet Hâşim —

(Kopya eden: Güvemli)

I: D.P.nin kâbusu..

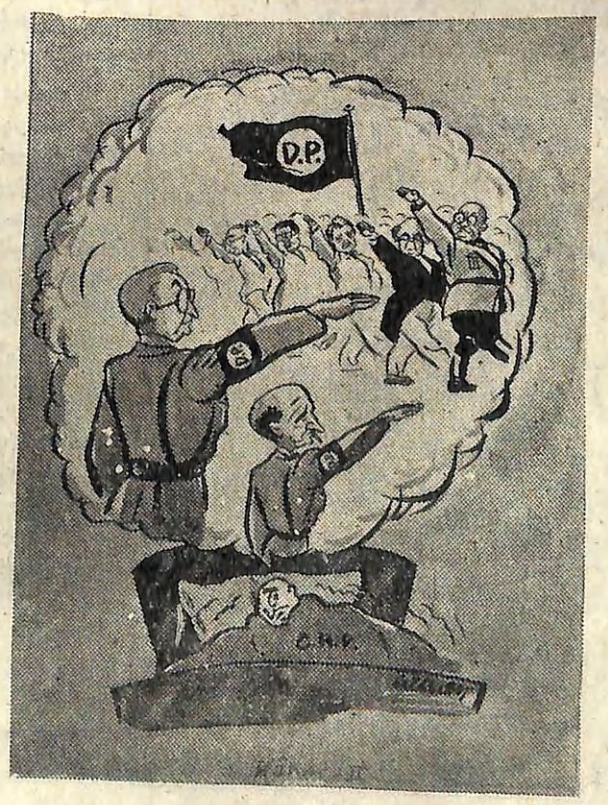

II: C.H.P.nin kâbusu

— Şu zorba adamı başıma musallat etmekten kurtardılar, amma!..

Tek keramet

Döner de Döner

Yaz gelir köylülerin tarlası sahrâya döner
Kış olur cümlesi baştan başa deryâya döner

Yaza devreylemiş olsak şu kışın yağmurunu
Memleket gülşen olur Cennet-i a'lâya döner

Nokta vurmazsa sudan lâflara erkân-ı umûr
Şüphesiz bizde su dâvası muammâya döner

Eriyor kendisinin âteş-i nutkundan Erim
O da er geç yolunan Zümrüd-i Ankaya döner

Böyle beyhûde yanan mûm olur en sonra fitil
Bir Ebülhevel-i siyâset bu ki mumyâya döner

Bekleriz mihr-i vefâ şu'lesi Şemsüddin'den
İşbu ümmîd ile günler şeb-i yeldâya döner

Sanki şemşîr-i Alidir yed-i nutkunda lisân
Bâzı esmâya döner, bâzı müsemmâya döner

Çıkıp erkân-ı hükûmet gibi bir bir sefere
Hepsi yollarda birer fırkacı a'zâya döner

Bunların taht-ı nüfûzundaki devlet de Ozan
Fırkanın merkezi bir dâr-ül-ehibbâya döner.

AKILLI OZAN

— Önümüzdeki pazar, nişanlımın yaş günüdür. Acaba çok makbule geçecek ne takdim etsem?
— Beni takdim et!

— Ağa, Nuhun gemisini aramağa çıkmışlar..
— Durmadan sıvışalım be... Bizi de o devirden kalma sanırlar belki!

BORAZ

İkinci Hamit devrinde zabitanın resmî elbise ile işret etmeleri, hattâ içkili gazinolarda oturmaları yasaktı. Bizim Yüzbaşı Tevfik Bey, resmî elbisesinin üzerine siyah gamselesini giymiş, Tokatlıyanda bir iki ahbabiyle içmiş, bir bahriye inzibat çavuşu, yanındaki iki inzibat neferiyle Tevfik'i çıkarken çevirmişler, ve posta etmişler.

Tepebaşına gelmeden karşılarına tüfenkiyan-ı hazreti şehriyariden iki zat çıkar. Pek sevdikleri Tevfik'i böyle taahhütlü gider görünce müdahale ederler. Biri:

— Bire çavuş! der, ne götürürsün Tufik Beyi?

Çavuş cevap verir:

— Efendim, alenen işret ettiklerinden götürüyoruz.

Tüfekçi Arnavut, birden gürler:

— Bire Allahın belâsı! Ne karıştıttırırsın? İster Ali ile işret eder, ister Veli ile.. Etmiş midir birhangi tecavüz ecânibe madamalara.... Yıkıl bire gö züm görmesin vallahi!..

Elini tabancasına atmada çavuş ve inzibatlar Tevfik'i b rakırlar. Bu sefer, Tevfik, t fekçilerin davetlisi olarak Ân dolu Birahanesine gider. Başla lar çakıştırmağa.

— Bire Tufik bey, var idi s nin bir hangi hikâye... Nas idi? Sürpik dudu mahkemede

Tevfik hikâyeyi anlatır... İl Arnavudun kahkahası biraha neyi temelinden sarsar.

— Bire garson! Rakı getir çelim bire Tufik bey...

Kadehler tokuşur... Arnavu yeni baştan gülmeğe başlar.

—Nasıl demiş, nasıl demiş Bire Tufik bey... Sürpik nas demiş efendim?..

Tevfik yeniden hikâyeye ba lar. Yine kahkahalar çınlar. K dehler tokuşur, yine Sürpik h kâyesi. Zavallı Tevfik o ha gelir ki, yedinci defa Sürpik h

— **Kocamın aldığı aşçı kitabından çok istifade ettim.**
— **Ya! Demek yemek pişirmesini öğrendin...**
— **Hayır, kitap okumağa alıştım, şimdi mütemadiyen roman okuyorum!**

NA DAİR

âyesi boğazına tıkanır, anlata-
âz. Arnavudun kulağına eği-
i:
— Affedersiniz, der, şu de-
inki inzibat çavuşunu bu!
— Ne var bire Tufik bey?
fi döğelim mi istersin?
— Hayır, der; artık hikâyeyi
yliyemiyeceğim de...

★

Borazan, Bahriyeli olmasına
ğmen denizcilikle alâkası
ktu. Bahriye itfaiye yüzba-
ı idi. Bir tarihte Tevfik'i me-
ıren Çanakkaleye göndermiş-
. Avdette bir İngiliz vapu-
le dönüyormuş. Çanakkale-
ki bahriyeliler, çok sevdikleri
vfik'i vapura kadar teşyi et-
şler. Rahmetli de gayet temiz
inirdi. Geminin süvarisi bak-
, bir alay bahriyelinin teş-
ettiği pırıl pırıl bir kaptan.
men kamarasına davet etmiş.
de tercüman bulmuşlar, baş-
ışlar konuşmağa. Bir ara sü-
i:
— Kaptan bey, demiş; hiç mi İngilizce bilmiyor?
Tevfik:
— Hayır!
Deyince İngiliz soğuk soğuk gülmüş... Buna adamakıllı içer. liyen Tevfik biraz sonra tercümana:
— Süvari beyden sorar misiniz, demiş, Fransızca bilir mi?
Süvari:
— Hayır!
Deyince Tevfik de tıpkı İngiliz gibi gülmüş...
Böylece kit olmuşlar.
İstanbula gelince vakayı İtfaiye kumandanı Mehmet Paşaya hikâye etmiş, Paşa:
— Ulan! demiş, ya herif bilirim, deseydi, ne halt edecektin?
Tevfik gayet soğukkanlı:
— Ne zeki, ne dirayetli kaptan, Allah bağışlasın; diyecektim Paşam! demiş.

Raşit Rıza

STOK

Yaşlı hanımlara karşı olan alâkasiyle maruftur. Bir gün yeni yarım asra yaklaşmış bir müzelik güzellikle (!) tanışmıştı. Kadın, bin nazdan sonra kendisini onun kolları arasına bırakmış:

— Şimdiye kadar bütün buselerimi sizin gibi bir erkeğe sakladım, diyordu.

Sevinçle bir çığlık attı:

— Kimbilir ne kadar çok birikmiştir, değil mi efendim?

■

KAFA

Galatasaray ilk kısım müdürü Saffet'e bir arkadaşı, falanca doktorun verdiği ilâçtan çok memnun olduğunu anlatıyordu:

— Kolum burkulmuştu, birader. Onun verdiği merhemden sürdüm, derhal işlemeye başladı.

Biraz delişmen olan arkadaşına Saffet, güzel bir tavsiyede bulundu:

— Şen o merhemden biraz da kafana sürşene.

BEREKET!

Pazar günü Suadiye de köşk bakmaya gitmişti. Elindeki adresi bulup bahçe kapısını iterek içeri girdiği zaman iki küçük çocukla karşılaştı. Bunların ikisi de bir örnek giyinmişlerdi, ikisi de aynı boydaydılar.

— Siz ikiz misiniz?
— Hayır.
— Kaç yaşındasın?
— Altı.
— Sen?
— Ben de altı.
— O halde ikizsiniz?

Çocukların ikisi birden cevap verdi:

— Hayır... Üçüzüz. Jetin içeride.

CESARET

İki cesur evli, karıları hakkında atıp tutuyorlardı. Biri, üst perdeden konuştu:

—Ben karıma bütün olup bitenleri anlatırım.

Öteki, onu istihfafla süzdü, daha üst perdeden konuştu:

— O birşey mi! Ben olmamış hâdiseleri anlatırım.

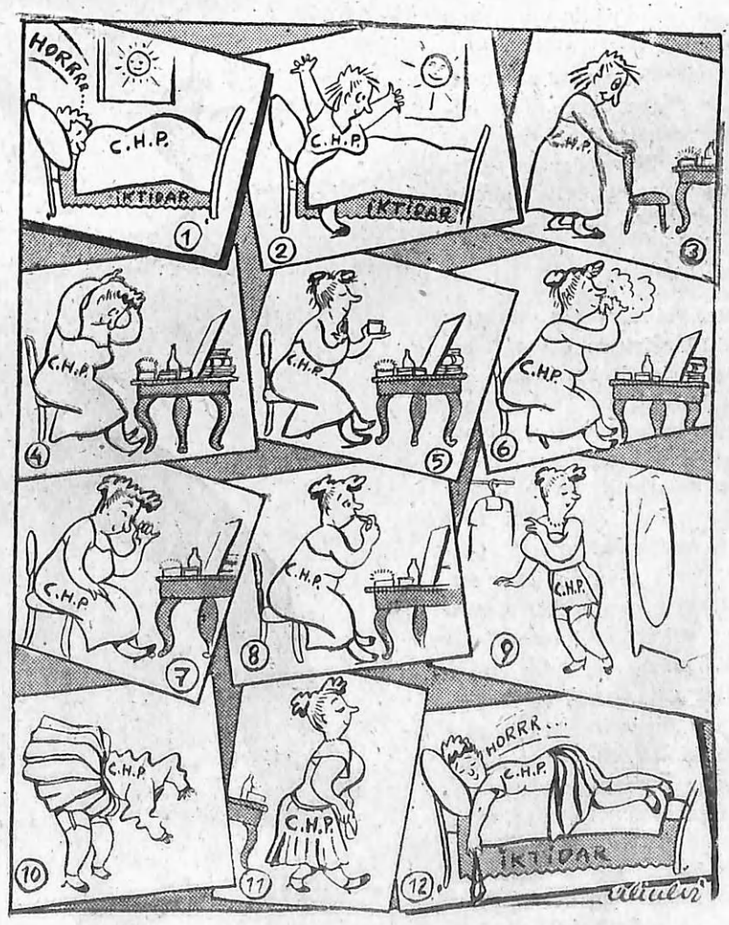

C.H.P. 1950 iktidar mücadelesine hazırlanıyor..

Hikâye

Etiket

Yazan:

Vir gül

Recai Bolelli'yi çok kişi tanır. Tanıyanlar onun bütün maceralarını da bilirler: Çünkü eli açık olduğu gibi ağzını büzmesini de bilmez: yaptığını, ettiğini her önüne gelene anlatır. Zaten ona «Bolelli» lakabını kazandıran cömertliği de elinden ziyade dilindedir. Bol bol anlatır.

Yalnız, elinin pek açık olduğu bir yer vardır: vapurda, otöbüste, tramvayda ona, buna kartvizit dağıtır.

Anlaşıldı: siz onu tanımıyan ve maceralarını bilmeyen az kişiden birisiniz. O halde size Recai Bolelli'nin meşhur maceralarından birini anlatabilirim:

Recai'ye göre kartvizit cüzdanda durmakla bir işe yaramaz. Birisini görmeye gittiği zaman da kapıyı bile vurmadan içeri girmek âdeti olduğu için, kart göndermeye sıra bulamaz. Fakat, nereden öğrenmişse öğrenmiştir, «kartvizit medenî adamın etiketidir» der ve elinden gelse bu «etiketi» alnına yapıştıracaktır ama, bunu yapamayacak kadar da şenlik görmüş bir kimsedir.

Uzatmıyalım, bütün bu imkânsızlıklar içinde bizim Recai kartvizitlerini kullanmanın imkânını bulmuştur: Dediğim gibi, vapurda, otöbüste, tramvayda, stadyum kapısında.. hasılı nerede kalabalık varsa orada kartvizitlerini kuvveden fiile çıkarır, güzel hanım arın, çıtı-pıtı kızların ellerine sıkıştırır, almazlarsa fırsatını kollar, çantalarına sokar, daha olmazsa koyunlarından içeri atar. Bu o hanımların, tazelerin ve masum kızların gösterdikleri iltifata bir mükâfattır. Zira, yine bizim eli kadar muhayyilesi de cömert Recai'ye göre ona bakan her kadın güzelliğine âşık olduğu için bakar, başka tarafa bakarak gülümseyen her kız muhakkak ona işmar etmektedir.

E, bu zavallıcıkları mahzun etmek medeniyet etiketine yakışır mı? Kartvizitler ne güne duruyor? Gelsin bir tane!

«— Buyurun, hanımefendi!»

«— Al, küçük hanım!»

Ondan sonra bizim Recai efendi günlerce mektup, telefon —hattâ belki de telgraf— bekler durur. Çünkü kartvizitinde adı, soyadı, şöhreti, ev adresi, iş adresi, telefon numarası —hattâ belki telgraf adresi— hepsi tamamdır. Etiket bu ,boru mu!

Bir gün Fener - Galatasaray maçında stadyom kapısında yine böyle cüretkâr bir hücuma geçip bir kadının çantasına kart vizit bırakmış, sonra ihtiyatkâ rane bir hareketle ric'at hattına çekilmiş, ortadan kaybolmuştu. Şimdi de bu kahramanca taarruz üzerine mağlûp olması lâzımgelen karşı taraftan teslim haberi bekliyordu.

Telefon çaldığı zaman ben de yanında idim.

Cıgarasından bir nefes çekip telefonu açtı, dümanı telefondan içeri püskürerek: «Alo?» dedi. «Benim, efendim. Evet, efendim. Efendim? Anlamadım, efendim? Ha, evet... Evet... Ben mi? Hatırlamıyorum. Yok canım? Sahi mi be? Vay canına! Aldırma be, birader! Boş ver, canım! Üzme kendini. Sahi mi diyorsun? Amma da inatcıymışsın be! Peki, madem öyle, öyle olsun. Olur, olur. Evet, saat dörtte. Gelemezsem yediye kadar bekle. Hadi güle güle, canım.»

— **Hello Darling, annemin entarisi bana iyi gitti mi?!..**

Telefondaki bu konuşmaya dikkat ettinizse, Recai'nin karakterini biraz daha öğrenmişsinizdir: Başlangıçta gayet resmî konuştuğu bir yabancıyla bir dakika zarfında senli-benli ahbap kesilir. Hattâ el şakalarına bile başlar. Ama, ortada telefon olduğu için bu sefer o dereceye kadar varamamıştı.

Kapattıktan sonra, sanki anlamamışım gibi sordum:

«— Kimdi o?»

Kaşlarını çatarak, canı sıkkın bir halle: «Çattık belâya!» dedi. «Karının kocası.»

«— Hangi karının?»

«— Bilir miyim ben! Herhalde pazar günkü olacak. Birader, öyle de ümit verdiydi ki! Bakar, bakar, ha bire bakar. Dayanamadım, çıkardım benim kartı, tutuşturdum eline. Üstünde adım var, adresim var, gönlü varsa gelir, değil mi? Evet ama, aksiliğe bak ki kartvizit kocasının eline geçmiş. Herif beni konuşmaya çağırıyor. Be mübarek! Madem kocan vardı, kartımı ne alırsın, değil mi ya? Hulâsa, dedim ya, çattık belâya!»

Onun felsefesini tatbik etmek istedim:

«— Aldırma be, birader,» dedim. «Üzme kendini.»

«— Evet» dedi, «Ben de öyle söyledim herife ama, Nuh diyor, peygamber demiyor.»

Nuh'tan lâkırdı Nuh'un gemisine, oradan da gemiyi aramaya gelen Amerikalılara geçti. Hükûmet müsaade verdiydi, vermediydi derken Halk Partisi - Demokrat Parti münakaşası açıldı, ben bir işimi bahane ettim, sıvıştım.

Sözleştiğimiz gibi o akşam Divan pastahanesinde Suat'la buluştuğumuz zaman oğlan heyecanla:

— Nasıl oldu? diye sordu.

—Mükemmel! dedim. Seninki öyle güzel yuttu ki!

— Yok canım!

— Vallahi. «Çattık belâya!» diyip duruyor. Peki ama, telefonda senin sesini tanımayışı hayret, değil mi?

Suat güldü:

— Ağzıma leblebi aldım da konuştum. Belki çürük dişli, pinpon bir moruk sanır da yarın davet ettiğim yere gelir. Şimdi o tipte birini bulup kıskanç koca rolünü oynatmak kaldı!

Çömezin Röportajları:

162

Mitingde Ben Söyleseydim..

Çizen: RAMİZ

1 — Halk Partisinin icraatı karşısında ağzımız açık kalmasın diye kapatıyoruz!

2 — Halk Partisi halka işi bırakmaz. Partilerini bile kendileri yıkıyorlar!

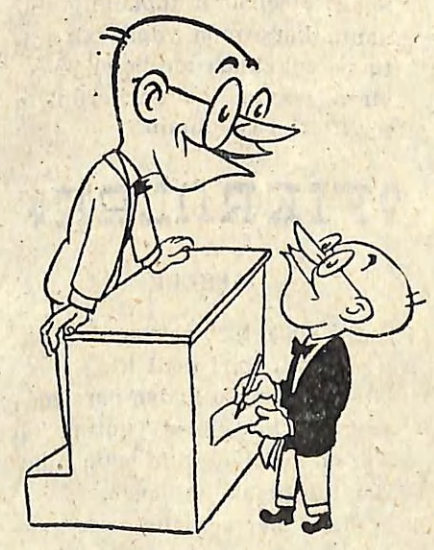

3 — Halk Partisi D.P. için kardeşim diyor, KABİLdir!

4 — Halk Partisi partilerin en kuvvetlisidir. Onun bazu kuvvetini seçimlerde görürsünüz!

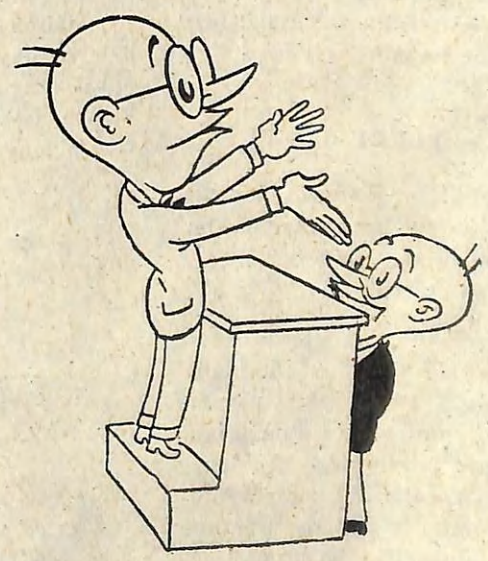

5 — Halk Partisi erkânı iyi kaptanlardır, tornistan ettiklerine bakmayın manevradır!

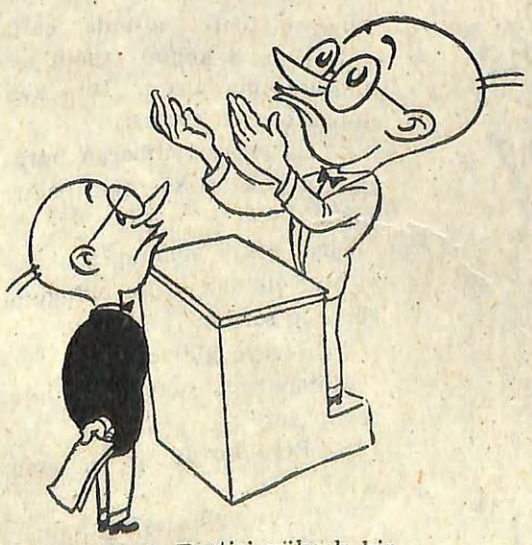

6 — Halk Partisi yüksek bir partidir, vaziyeti iyi görür. Çünkü halka tepeden bakar!

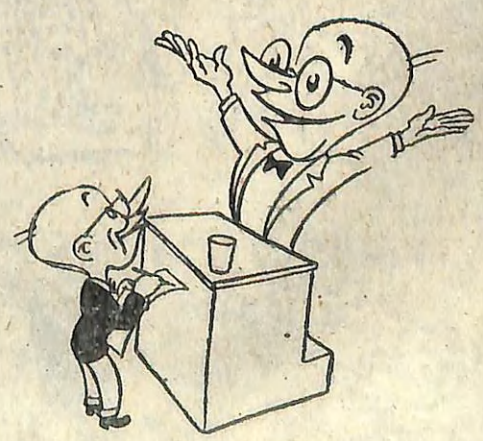

7 — Halk Partisi, halkın başı boş kalmasın diye tepesine binmiştir!

8 — Sakın Demokrat Partiye girmeyin, alkışçılara bile metelik verdikleri yok!

Cemiyet Hayatı:

DAVET

Sevinenler cemiyeti başkanlığından:

Bu ayın 13 üncü cumartesi günü, saat 15 de cemiyetimiz merkez binasında fevkalâde toplantı yapılacaktır. Bu sebeple muhterem âzanın aidatlarını veznemize yatırmaları lüzumu bildirir.

Toplantının uzun sürmesi ihtimalini göz önünde tutan idare heyeti, muhterem âzalarımızın hoşça vakit geçirmeleri için büyük fedakârlıklar gayretiyle binamızın hususî bir salonuna saz ve caz takımları da temin etmiştir. Meşrubat ve mekûlât ehvendir. Aza olmıyan dinleyicilerden bir lira duhuliye alınır. Ayrıca, türlü sürprizler, eğlenceler. Evlerine gece geç vakit dönmek istiyenler için vesait temin edilmiştir. Masalarınızı evvelden kapatınız.

MEVLUDU ŞERİF

Zevcimiz, babamız, ağabeyimiz, dayımız, amcamız, enişte-miz şehrimizin muteber tüccaranından

Hüseyin Suiçirmez'in

ölümünün kırkıncı gününe müsadif pazar günü, Üsküdar Nuhkuyusu camiinde öğle namazını müteakıp Mevludu şerif okunacaktır. Akraba, dost ve merhumu sevenlerle bütün İstanbul halkının teşrifi rica olunur.

Suiçirmez ailesi

YILDÖNÜMÜ

Sayın dahiliye doktoru Aynelazim Parlaker'in meslek hayatına girişinin 50 inci yılı münasebetiyle kendisini sevenler tarafından bir jübile yapılması kararlaştırılmıştır.

Bu jübile münasebetiyle şehrimizin tanınmış bütün saz ve söz sanatkârları emsalsiz birer program hazırlamışlardır.

Nehavent faslı, Suzinak faslı, Kürdili faslı, Segâh faslı, Dügâh faslı geçilecektir.

Büyük ortaoyunu.

Profesör illiyonist Hadi Konkur

Ayrıca millî oyunlar, Havai dansları .

Bu emsalsiz jübileyi kaçırmayınız. Biletler, Cezmi Ziya mağazasında satılmaktadır.

Süz.. Geç..

BATAN, ÇIKAN

Altı, yedi tane gemi batmış. Kocaeli Defterdarlığı bunları çıkartmak istiyor... Gazetelere verdiği ilânlarda bir sürü şart, şurt... Bu arada bir de serlevha: «Batık bulunduğu mevki».

Şu bay Defterdar, bir elimize geçse de, bunun nece, hangi dilden olduğunu öğrensek. Herhalde mektepte hocaları, ona ne böyle bir Türkçe öğretmişler, ne de yazdırmışlardır.

«Batmış bulunduğu yer» serlevhası, acaba hazrete öztürkçe mi gelmedi? Anlaşılan Bay Defterdar, bir taraftan gemileri çıkartırken, öte taraftan da Türkçeyi batırmak istiyor!

REKABET

«Millî Piyango» nun enteresan bir ilânını gördüm:

(D'Onnunzio: «Ne kadar çok ümit edilirse o kadar çok yaşanır!» der, o halde Millî Piyango size çok yaşamanın sırrını da öğretiyor demektir.)

Galiba Millî Piyango idarecileri; resmî, hususî bütün bankaların, hayır cemiyetlerinin, spor kulüplerinin kendisiyle rekabet ettiği kanaatine varmış olacak ki: o da doktorlarla rekabete kalktı. Baksanıza, çok yaşamak istiyenlere reçete yerine piyango biletleri uzatıyor!

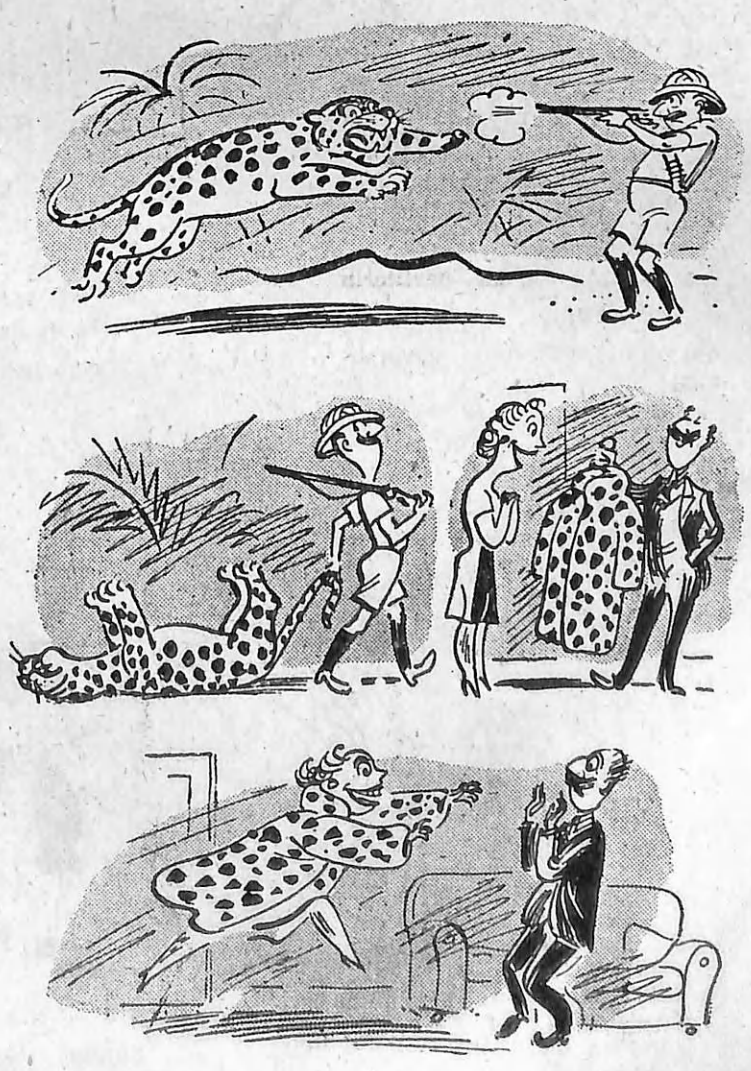

Kaplan avcısı!

MÜHİM BİR MİTİNG

Saygısızlarla mücadele cemiyetinden:

Sokaklar kavun, karpuz kabuklarından geçilmiyor. Çürük domatesler, kaldırımları çiçekbozuğuna döndürdü. Şehir Meclisi âzaları, sokakların temizlenmesi işini belediyenin vazifeleri arasından kaldırmış olacak ki; ehemmiyet verildiği yok. Belki de Temizlik işleri müdürlüğü lâğvedilmiştir. Belki, sokakların kirletilmesi demokrasi icabıdır.

Yalnız bu arada bazı evlerin önünü görüyoruz ki; teferrüt etmek istercesine temiz tutuluyor. Şehir sakinlerinden mühim bir kısmının yaptığını yapmamak, yani kavun, karpuz kabuklarını, çürük domatesleri sokağa atmamak bizce hoş karşılanmamıştır. Bu kabil saygısızları protesto etmek maksadiyle Şehir Meclisinin toplandığı binanın karşısında yapılacak mitinge, sokakları mezbeleliğe çeviren sayın hemşerilerimizin teşrifleri rica olunur.

FIKRALAR

MESELE

İki koca, birbirlerine dert yanıyorlardı, biri dedi ki:

— Karıma o kadar para harcayarak bir elbise yaptım, fakat onun içinde bile uzun müddet tutunmak imkânsız.

Öteki acı acı gülümsedi, cevap verdi:

— O birşey mi! Ben bizimkine koca bir ev aldım, onun içinde bile tutamıyorum.

AÇIKGÖZ

Patron, idaresi altında çalışanları şimdi koğup şimdi işe almasiyle meşhurdu. Bir gün muhasebeciye kızmış:

— Bu saatten itibaren burada işin yok artık! diye bağırmıştı.

Biraz sonra adamın, şapkasını alıp çıkmak üzere olduğunu görünce sordu:

— Nereye gidiyorsun?

Muhasebeci, süklüm, püklüm cevap verdi:

— Beni kovdunuz ya, efendim?

Patron alaylı alaylı güldü:

— Ha, demek sen de bundan istifade ederek yarım günü sokakta dolaşmakla geçireceksin, öyle mi? Otur yerine.

FIKRALAR

ZEKÂ

— Çok zeki bir adammış. Öyle mi?

— Muhakkak! Meselâ, çocuklarının eve getirdikleri riyaziye meselelerini bile derhal halleder.

İÇERDE

Şükrü Kaya, bir gün, pek iyi şöhreti olmayan bir tanıdığa rastladı:

— Merhaba, yahu! dedi. Nerelerdesin, ayol? Kaç zamandır görünmüyorsun.

Tanıdık cevap verdi:

— Dışarıdaydım.

Şükrü Kaya yalancıktan hayret etti:

— Yok canım! Halbuki ben seni içerde sanıyordum!

MAL

Avukat ve değerli hanende Suat, bir arkadaşı ile Beyoğlunda bir gazinoda oturuyorlardı. Arkadaşı, sokaktan geçen bir kadını gösterdi:

— Şu kadını görüyor musun? Pek sağlam ayakkabı değilmiş, dedi.

Avukat Suat, itiraz etti:

— Yok canım, inanma. Ben tanırım: Kendisini hiç de pahalıya satmaz.

SIR

«Aylık Ansiklopedi» sahibi Server İskit'e bir arkadaşı misafir geldi. Bir aralık:

— Bilirim, insan sana Onun için, bak bir sır na güvenebilir, dedi. tevdi edeceğim. Bunu senden başka kimseye açamam: Müthiş paraya ihtiyacım var... Beş lira mı olur, on lira mı...

Server İskit, hemen onun sözünü kesti:

— Hiç merak etme, birader. Bu sözlerini işitmemiş gibi davranacağıma emin olabilirsin!

HARP

Heykeltraş Kenan Yontunç'un atölyesinde toplanmışlar, yârenlik ediyorlardı. Söz, kadın - erkek münasebetinden açılmıştı. Ressam Cemal Tollu:

— Kadınlarla erkekler daimî bir harp halindedirler! diyordu.

Kenan Yontunç tasdik etti:

— Doğru: Ve bu harp bir türlü sona

EŞREF SAAT

Şalom Kuzguncuktaki bir ahbabını ziyarete gitmişti. Onun kuş beslediğini görünce merak etti, kafesleri gözden geçirmeye başladı. Bir aralık:

— Bu ne? diye sordu.

Ev sahibi izah etti:

— Su kabı. Hayvan bazan içer, bazan da içine girip yıkanır.

Şalom bir kahkaha attı:

— Yıkanır mı? Amma yaptın be birader! Kuş yıkanır mı hiç!

— Yıkanır ya, neden yıkanmasın?

Şalom tekrar bir kahkaha attı:

— Cumartesi olduğunu nereden bilecek be kuzum?

ARZU

Dünyaya bir daha gelişlerinde ne olmak istediklerini konuşuyorlardı. Kimi at oldu, kimi eşek; kimi kürk olup kadınların boynuna sarıldı, kimi şapka oldu, kadınların başına oturdu.

Nihayet, tembelliği ile meşhur bir zata dönüp:

— Sen ne olmak istersin? diye sordular.

— Dere! dedi.

— Dere mi?

— Evet: O zaman yatağımdan çıkmadan işimi görebilirim...

DEVE KUŞU

Âlimin oğlu babası gibi pek meraklıdır. Geçen gün bir kitap karıştırırken durdu ve merakla sordu:

— Baba, deve kuşunun boynu niçin bu kadar uzun ?

Âlim, meseleyi ilmi bir şekilde izah etti:

— Başı vücudundan uzakta da onun için,

SON REKOR

Ercüment Ekrem'in Altın jübilesine meşhur kahramanı Meşhedi de gelmişti. Bir aralık söz İrandan açıldı.

Meşhedi atmaya başladı:

— Bizim İranda öyle çiftlikler vardır ki: karı koca ineği sağmaya çiftliğin bir ucuna giderler, sütü torunları getirir...

KURUNTU

Bestekâr Hafız Sadettin Kaynak bir toplantıdaydı, kendisiyle tanıştırılan biri, onun elini sıktıktan sonra:

— Sizden bahsedildiğini çok işittim, dedi.

Sadettin Kaynak, hemen atıldı:

— Olabilir. Fakat herhalde hepsine inanmamışsınızdır.

SİYASET

Kadınların nelerle uğraşmaları lâzımgeldiği konuşuluyordu. Biri:

— Meselâ, dedi; siyasetle uğraşmak kadına yakışmıyor. Bilir misiniz neden?

Burhan Belge derhal cevap verdi:

— Onu bilmiyecek ne var! Silip süpürme, derleyip toplama, temizleme işlerini çoktan unuttular da ondan!

ŞAPKA

Leblebi Mehmet, bir gün evvel beraber bulunduğu tıraşçı dostuna rastladı.

Tıraşçı:

— Birader, dedi: yanlışlıkla dün benim şapkamı alıp gitmişsin. Nasıl da farketmedin? Benim başım büyüktür.

Leblebi Mehmet, hemen taşı gediğine koydu:

— Evet ama, benim de başım o kadar şişmişti ki!

ARSLAN!

Hikmet Feridun Afrikadaki seyahatini anlatıyordu:

— Bir gün müthiş bir arslanla kraşı karşıya geldim. Elimde silâh da yoktu. Yaklaştı, yaklaştı, burun buruna geldik. Sonra birdenbire homurdanarak gözüme doğru atıldı. Ben hiç yerimden kıpırdamadım.

— Sonra! diye merakla sordular.

— Sonra, hiç. Onu bırakıp başka kafesin önüne geçtim...

HAVA-CIVA

Bir toplantıdan çıktıktan sonra aralarında fikir beyan ediyorlardı:

— O adam da pek soğuk konuştu, birader!

— Tabii değil mi ya, azizim: havadan bahsetti. Bugünlerde hava ne kadar soğuk, malûm.

TARAKKİ

Profesör ilmin son tarakkilerinden bahsediyordu:

— Meselâ bir gün gelecek, ineksiz süt elde edilebilecek...

Talebeler, el çırptılar, hep bir ağızdan bağırdılar:

— Onu bizim sütçüler çoktan icat ettiler, hocam!

TÖVBE

Arkadaşına bir cıgara uzattı.

— Al beraber tüttürelim.

Arkadaşı itiraz etti:

—Hayır, teşekkür ederim. Cıgara içmemeye tövbe ettim.

Öteki ısrarla tabakasını uzattı:

— Al canım. Yarın içersin.

SATILIK YALI ARSASI

Üsküdarla Kuzguncuk arasında sahilde her türlü inşaata müsait güzel bir arsa satılıktır. Müracaat: 20715

Sayı: 162

Sahibi ve yazı işlerini idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Resimli yazı
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah
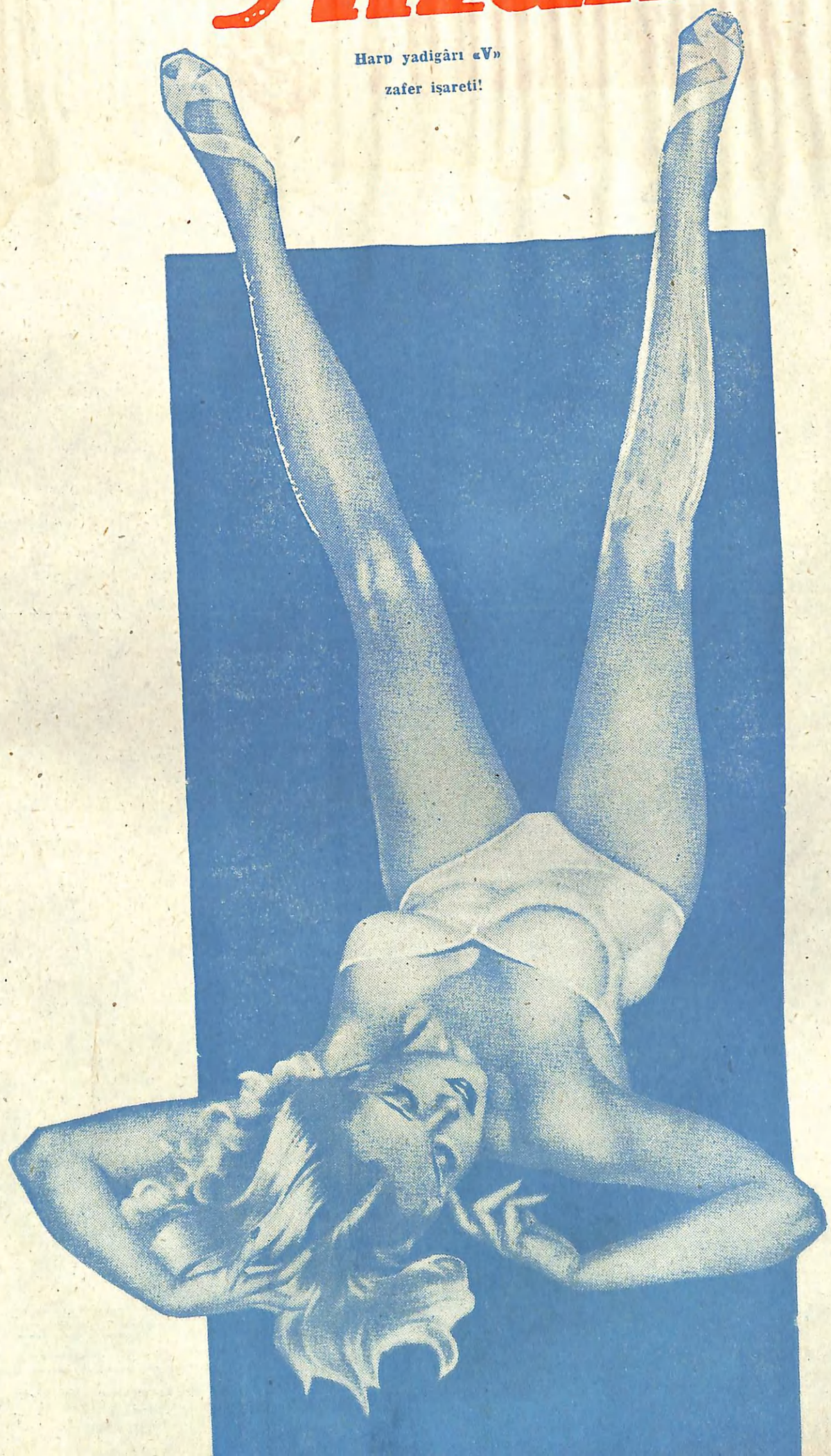
Harp yadigârı «V»
zafer işareti!